

Договорната основа на политиката за хуманитарно подпомагане на ЕС са Членове 177 до 181 от Договора за Европейска общност.

Европейският съюз присъства на всички горещи точки на света, включително Ирак, където провежда програма за хуманитарна помощ и възстановяване на стойност €320 милиона и още €200 милиона през 2005 г.), Афганистан, Палестинските територии и няколко района в Африка.

Дейността му за подпомагане включва Северен Кавказ (по специално Чечня), Таджикистан, Западна Сахара и Шри Ланка.

ЕС е един от най-големите донори в международните усилия за преодоляване на последиците от цунами в Азия през декември 2004 г.

ЕСНО

Хуманитарните операции на ЕС се управляват от ЕСНО, службата за хуманитарно подпомагане. Бюджетът на ЕСНО е повече от €500 милиона годишно. ЕСНО е провел операции в 82 страни от 1992 г. насам.

През последните години около две трети от хуманитарните помощи на ЕС минават през неправителствени организации, 20% - през агенциите на ООН и 10% през Международния комитет на Червения кръст и националните асоциации на Червения кръст и Червения полумесец.

Изходната стратегия и сивата зона

Хуманитарното подпомагане в случай на природно бедствие и помощта за районите в бедствено положение са по дефиниция краткосрочни мерки. Операциите, финансирани от ЕС по принцип траят по-малко от шест месеца. ЕС обаче иска да гарантира, че след оттеглянето на хуманитарната подкрепа, хората, на които е оказана помощ, ще могат да се справят със ситуацията и че те ще могат да получат друг вид дългосрочно подпомагане. Преходът от спешната хуманитарна помощ към помощ за възстановяване все още е трудна за управление сива зона.

ЕС вече приложи изходната си стратегия от Балканите и започна прехвърляне на фондове към спешни операции в Близкия изток, Азия и Африка. В момента се провеждат пост-конфликтни операции в Либерия, Бурунди, Демократична република Конго, Сиера Леоне и Дарфур, Западен Судан, а други мерки се прилагат за преодоляване на недостига на храна в южните райони на Африка.